

Foss: Jeg skal ikke gøre mange Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag, som jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale til hurtig Vedtagelse, men jeg kan ikke undlade at give Udtryk for Haabet om, at det maa lykkes at opnaa Forbedringer i Loven, naar den om kort Tid igen kommer til Behandling. At vi skal have en Prislov, saa længe Forholdene er unormale, er alle ansvarlige enige om, og det er jo gentagne Gange blevet udtalt fra denne Talerstol, men paa den anden Side kan Prisloven ogsaa virke saaledes, at den forsinker Udviklingen hen imod normale Tilstande. Det maa derfor være en vigtig Opgave, at Prisloven afvikles saa hurtigt, som det er muligt. Det kan næppe gøres saaledes, at den pludselig afskaffes, men Myndighederne bør — muligvis med Hjælp af et særligt Udvalg — være paa Vagt og sørge for at lempe Prisbestemmelserne, efterhaanden som Forholdene gør det muligt.

Jeg tror ogsaa, det vilde være heldigt, hvis man havde mere Indseende med Administrationen, som i en Række Tilfælde er gaaet for vidt med Hensyn til de Krav, der er stillet om Oplysninger. Det er klart, at Myndighederne maa have alle nødvendige Oplysninger, men det er i mange Tilfælde paalagt Producenter at give Oplysninger om Regnskaber saa langt tilbage i Tiden, at det synes urimeligt, og man har i alle Tilfælde belastet de paagældende med Ekstraarbejde, som har været næsten uoverkommeligt i disse Tider, hvor alle lider under Mangelen paa Arbejdskraft.

Jeg ved heller ikke, om det er rimeligt, at Priskontrolmyndighederne afkræver Aktieselskaber Lister over deres Aktionærer. Jeg mener, at det er at gaa for vidt. Jeg haaber i alt Fald, at det Udvalg, der til sin Tid skal nedsettes, naar Loven skal til Revision, ogsaa vil se paa, hvorledes Loven administreres.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed forsøge at pege paa alle de Tilfælde, hvor den nugældende Lov virker uheldigt, hvor den f. Eks. skærer saa haardt ned paa Fortjenesten, at den virker hemmende paa Produktionen, skønt det netop drejer sig om at faa den størst mulige Produktion for at kunne vende tilbage til normale Tilstande, men jeg vil gerne pege paa, at Loven ganske særligt har en uheldig Virkning for den Rationalisering af vore Virksomheder, som man burde søge at fremme mest muligt. Den gældende Lov tillader ikke den Fabrikant, som gør en økonomisk Indsats for at billiggøre sin Produktion, en Indsats, som ofte er forbundet med Risiko, at tjene mere, end han tjente,

saa længe han arbejdede med sine gamle og mindre gode Maskiner. Det er klart, at det kan Samfundet ikke være tjent med. Der er utvivlsomt mange Fabrikanter, som alligevel rationaliserer — den dygtige Ingeniør eller Direktør kan i Regelen ikke lade være med at gøre sin Fabrik saa ydedygtig som muligt —, men det vilde være rimeligt, om Prisloven ikke ligefrem modvirkede en Rationalisering.

Det er ogsaa uheldigt, at der ifølge Loven fastsættes forskellige Priser for Standardvarer fra forskellige Virksomheder. For at tage et enkelt Eksempel som Mursten skal de forskellige Teglværker ifølge Loven sælge deres Sten til forskellige Priser. Det daarlige Værk, der beskæftiger for mange Arbejdere i Forhold til sin Produktion, har Lov til at tjene det samme, som det gjorde for syv Aar siden, og det Teglværk, der i Mellemtiden har moderniseret, maa ikke tjene mere. Jeg synes, det vilde være rimeligt, at der blev fastsat en Standardpris, som animerer det gode Værk til den størst mulige Produktion, og som eventuelt tvinger det daarlige Værk til Rationalisering.

Der kan ogsaa fremføres andre Eksempler paa, at det vilde være rimeligt at fastsætte Maksimalpriser paa Standardvarer i Stedet for forskellige Priser for hvert enkelt Værk, men alt dette bliver forhaabentligt taget op ved den kommende Revision. Jeg har kun ikke villet undlade ved denne Lejlighed at pege paa, at der virkelig er Basis for at tage Loven op til Revision. Vi maa saa se, hvad vi kan gøre. Men jeg kan altsaa, som jeg allerede har nævnt, paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Forslag.

Axel Christensen: Naar vi staar over for det foreliggende Lovforslag om Forlængelse af Loven om Priser i tre Maaneder, er vi fra alle Sider enige om, at Loven inden for dette Tidsrum tages op til en indgaaende Revision, for at man om muligt kan faa foretaget saadanne Ændringer, som imødekommer Erhvervslivets Ønsker uden at forringe Lovens Virkninger over for Forbrugerne. Da Lovens Revision udsættes — det har man jo tiltraadt fra de øvrige Partiers Side —, finder jeg ikke Anledning til at gaa ind paa nogen særlig Omtale af Lovforslagets enkelte Afsnit. Jeg vil indskrænke mig til at sige, at mit Parti er klar over, at Loven baade er nødvendig i Øjeblikket, og at den efter vor Mening ogsaa vil være det fremover i praktisk talt uoverskuelig Fremtid. Det er rigtigt, at de knappe Vareforsyninger i Forbindelse med Pengerigeligheden i høj Grad bidrager til, at der fortsat maa være